

Nr 57

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 13 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution, m. m.

I en den 21 oktober 1966 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 134, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning om ändrad lydelse av 13 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution;
- 2) förordning om ändrad lydelse av 16 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391);
- 3) förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall;
- 4) lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 27 april 1962 (nr 120) om straff i vissa fall för oriktig ursprungsdeklaration m. m.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande

I propositionen föreslås vissa ändringar i lagstiftningen på tullområdet i anslutning till ändringar i EFTA-konventionens bestämmelser om tullrestitution. Sålunda förordas att Kungl. Maj:t får rätt att göra de avvikelser från gällande regler om tullrestitution och tullfrihet som de nya EFTA-bestämmelserna ger anledning till. Vidare föreslås införande av straffansvar för den som lämnar oriktig deklaration rörande sina tullrestitutionsförhållanden. Ändringarna avses träda i kraft den 31 december 1966.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 13 § förordningen den 4 oktober 1929
(nr 307) angående tullrestitution

Härigenom förordnas, att 13 § förordningen den 4 oktober 1929 angående tullrestitution¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

Konungen äger förordna om de avvikelser från denna förordning som föranledas av Sveriges förpliktelser enligt konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandels-sammanslutningen eller associations-avtal slutet i enlighet med konventionens bestämmelser.

Konungen eller, — — — av tullrestitution.

De föreskrifter — — — av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1966.

¹ Senaste lydelse av 13 § se 1964:257.

Förslag

till

Förordning**om ändrad lydelse av 16 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)**

Härigenom förordnas, att 16 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

16 §.

Konungen äger förordna om de avvikelser från denna förordning som föranledas av Sveriges förpliktelser enligt konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandels-sammanslutningen eller associations-avtal slutet i enlighet med konventionens bestämmelser.

Konungen meddelar de särskilda föreskrifter, som erfordras för tillämpning av denna förordning och av tulltaxan samt till förekommande av missbruk av tullfrihet eller annan förmån, som är medgiven enligt nämnda författningar.

Närmare föreskrifter för tillämpning av denna förordning och av tulltaxan samt till förekommande av missbruk av tullfrihet eller annan förmån, som är medgiven enligt nämnda författningar meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1966.

Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396)
om frihet från införelavgift i vissa fall

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen den 13 maj 1960 om frihet från införelavgift i vissa fall skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Restitution av skatt eller annan avgift, som erlagts till tullverket på grund av införel till riket, må, i den mån återbäring av det erlagda beloppet icke i annan ordning kan medgivas, åtnjutas i den utsträckning restitution av tull med stöd av 2, 4, 5, 6 eller 6 a § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution beviljas för varan eller, i fråga om tullfri vara, skulle beviljas, därest varan var tullbelagd.

Restitution av skatt eller annan avgift, som erlagts till tullverket på grund av införel till riket, må, i den mån återbäring av det erlagda beloppet icke i annan ordning kan medgivas, åtnjutas i den utsträckning restitution av tull med stöd av 2, 4, 5, 6 eller 6 a § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution beviljas för varan eller, i fråga om tullfri vara, skulle beviljas, därest varan var tullbelagd.

*För vara, som utförts till annat land inom Europeiska frihandels-sammanslutningens område och för vilken rätt till tullrestitution föreligger, gälla bestämmelserna i första stycket, även om restitution ej be-
gärts.*

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1966.

Förslag

till

Lag

**angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 27 april 1962 (nr 120)
om straff i vissa fall för oriktig ursprungsdeklaration m. m.**

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 27 april 1962 om straff i vissa fall för oriktig ursprungsdeklaration m. m.¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Har någon i deklaration, certifikat eller annan handling, som hos myndighet inom eller utom riket eller hos auktoriserad handelskammare åberopas till bevis *om varas ursprung eller försändning för ändamål* som avses i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen, uppsåtligen lämnat oriktig uppgift, ägnad att vid införsel av *varan* i annan stat än Sverige inom sammanslutningens område leda till frihet från tull eller annan motsvarande avgift eller till att för låg tull eller avgift uttages, dömes till *dagsböter* eller fängelse i högst ett år. Detsamma *skall gälla* om den som tillhandahållit den åberopade handlingen med vetskap om att den innehåller sådan oriktig uppgift. Är brott som nu sagts grovt, *skall dömas* till fängelse i högst två år.

Begår någon av grov oaktsamhet gärning som i första stycket sägs, dömes till *dagsböter*.

Är brott — — — — — straff dömas.

Har någon i deklaration, certifikat eller annan handling, som hos myndighet inom eller utom riket eller hos auktoriserad handelskammare åberopas till bevis *för vinnande av områdesbehandling* som avses i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen, uppsåtligen lämnat oriktig uppgift, ägnad att vid införsel av *vara* i annan stat än Sverige inom sammanslutningens område leda till frihet från tull eller annan motsvarande avgift eller till att för låg tull eller avgift uttages, dömes till *böter* eller fängelse i högst ett år. Detsamma *gäller* om den som tillhandahållit den åberopade handlingen med vetskap om att den innehåller sådan oriktig uppgift. Är brott som nu sagts grovt, *dömes* till fängelse i högst två år.

Begår någon av grov oaktsamhet gärning som i första stycket sägs, dömes till *böter*.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1966.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1964:218.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinns under följande rubriker på nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 6.

Gällande bestämmelser, s. 7.

EFTA-konventionen, s. 7—9.

Svenska bestämmelser, s. 9—11.

Förslaget och remissyttrandena, s. 11.

Generaltullstyrelsens förslag, s. 11—14.

Remissyttrandena, s. 15—18.

Departementschefen, s. 18—20.

Utskottet

I den förevarande propositionen föreslås ändring i lagstiftningen på tullområdet i anslutning till de i proposition nr 123 behandlade ändringarna i EFTA-konventionens bestämmelser om tullrestitution. Konventionsändringen innebär i praktiken att tullrestitution inte skall tillåtas i handeln mellan medlemsländerna, sedan tullavvecklingen på industrivaror helt genomförts. Åtgärden avser att motverka eljest uppkommande snedvridning av olika näringsgrenars konkurrensförhållanden inom frihandelsområdet.

En avveckling av rätten till tullrestitution som förutsättning för tullfrihet inom EFTA var beslutad redan i 1960 års EFTA-konvention. De därefter fattade besluten om en skyndsammare avtrappning av EFTA-tullarna har alltså inte inneburit andra ändringar i fråga om avvecklingen av rätten till tullrestitution än att genomförandet därav nu sker den 31 december 1966 i stället för den 1 januari 1970, som ursprungligen avsågs. Av propositionen framgår att viss tvekan tidigare rått beträffande avvecklingen av restitutionsrätten men att några principiella invändningar av vikt inte framkommit mot de av generaltullstyrelsen förordade författningsändringar som föreslås i propositionen. I frågan huruvida möjligheter bör tillskapas att inbetala tull för material som åtgått vid tillverkning i svensk frihamn, för att därigenom få förutsättningar för områdesbehandling, har dock remissinstanserna och departementschefen stannat i olika uppfattningar. Vissa remissinstanser har ansett det otillfredsställande att en sådan möjlighet saknas, medan departementschefen anser att det — med hänsyn till att industriell verksamhet får bedrivas i frihamnarna endast i undantagsfall — inte bör ifrågakomma att i enstaka fall ta upp tull i hamnarna enbart för att ge en vara EFTA-status.

Att den i sammanhanget påtalade konkurrensen mellan frihamnarna i Malmö och Köpenhamn sker på olika villkor beror i första hand på att man

i Danmark har avsevärt liberalare bestämmelser beträffande verksamhet i frihamn. Om tullagstiftningskommittén, som bl. a. har att behandla frågor rörande frihamnarna, finner skäl att föreslå ändringar i syfte att möjliggöra industriell verksamhet i större skala i de svenska frihamnarna kommer självfallet även det här behandlade spörsmålet i ett nytt läge.

Utskottet finner de i proposition nr 134 framlagda förslagen väl ägnade att tillgodose syftet med ändringarna i EFTA-konventionen och tillstyrker således bifall till propositionen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att riksdagen måtte

dels, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 134, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) förordning om ändrad lydelse av 13 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution;

2) förordning om ändrad lydelse av 16 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391);

3) förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall;

4) lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 27 april 1962 (nr 120) om straff i vissa fall för oriktig ursprungsdeklaration m. m.;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga sådana ändringar i regleringsförfattningarna på jordbrukets och fiskets områden som föranleds av de i proposition nr 123 angivna ändringarna i EFTA-konventionen.

Stockholm den 24 november 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson*, fröken Ranmark, herrar Wärnberg*, Tage Johansson, Lundström, Gösta Jacobsson*, Sundin*, Ottosson och Tistad*; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås*, Brandt*, Gustafson i Göteborg, Vigelsbo*, Engkvist, fru Nettelbrandt, herrar Andersson i Essvik, Forsberg, Carlstein och Börjesson i Falköping.

* Ej närvarit vid justering av betänkandet.